

Bilag 3.

Udenrigsministeriet.

København, den 4. Februar 1937.

Under Henviſning til den fra det kgl. Ministerium underhaanden modtagne Henvendelse om at ville ſøge oplyſt, hvorledes Bestemmelſerne i § 15, 3die Stykke, i den ſvenske „Jaktstadga“ af 1927 om Tilsyn med Hunde har virket i Praksis, meddeler Udenrigsministeriet, at man telefonisk anmodede Gesandtskabet i Stockholm om at ville ſøge de paagældende Oplyſninger indhentet.

Fra Gesandtskabet har man derpaa Dags Dato modtaget et ſaalydende Telefontelegram:

„Justitieraad von Seth, Formand for Svenska Jägaraförbundet, udtaler, at § 15, 3die Stykke, i Jaktstadga af 1927 i Praksis har virket godt. I Be- gyndelsen var der maaske nogen Skuffelse blandt de i Vildtets Pleje intere- serede, men Jagtsammenslutningen sørgede for, at Bestemmelsen blev mere kendt for Offentligheden ved Notitser i Pressen, ved Opslag paa Stationer o. lign., ligesom de tog Initiativet til Anmeldelse af Overtrædelser. Fra Hundeejernes Side er der ikke fremsat Beklagelser af nogen Betydning. Enkelte Ejere af Støvere har beklaget sig over, at de ikke kunde skaffe deres Hunde tilstrækkelig Øvelse, ligesom der har været nogen Diskussion i Anledning af Tilbøjelighed til at afholde Markprøver om Foraaret. Disse Beklagelser har dog været af uvæsentlig Betydning, og Bestemmelsen synes ikke at have voldt Hundeejerne Vanskeligheder.“

Det fra det kgl. Ministerium modtagne Eksemplar af den nævnte ſvenske Lov vedlægges.

P. M. V.

(Navn).

Til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri.